

Hilsen ved åpningen av Kirkemøtet 2010

14. november i Tønsberg

Bispemøtets preses Helga Haugland Byfuglien

Kirken vår står i store og krevende reformprosesser som får betydning i mange år fremover. Sammen deler vi visjoner og ansvar for å utvikle gode ordninger som ivaretar den riktige balansen mellom fornyelse og kontinuitet. Vi er en liten del av vårt kirkelige fellesskap av ansatte og frivillige som gjør en stor tjeneste, med ulike oppdrag.

Når vi løfter blikket ser vi at vi også hører til i det store og mangfoldige kirkefellesskapet over hele jorden. Kirker og kristne søsken i andre deler av verden lever under helt andre vilkår enn vi. Det møtte BM da vi i januar var på solidaritetsreise til den evangelisk lutherske kirken i Jordan og Det hellig land. Antallet kristne minker, og landet der Mesteren levde tømmes for de levende steiner. Situasjonen for en liten kirke er meget krevende. Den siste tids hendelser i Irak med drap på kristne og dødsdom for konvertering til kristen tro i Pakistan påkaller vår forbønn, vår sympati, men også vår handling og påvirkning, som kirke og som samfunn. Dette er en påminning om at vi også stadig skal bidra til at mennesker i vårt land skal ha rett til å utøve sin tro og sitt livssyn og at vi skal holde frem retten til å konvertere.

Kirkens oppdrag er å skape rettferdighet og være til for andre. Diakonien er kirkens omsorgstjeneste og diakontjenesten står på egen kjøll og er en viktig del av kirkens egenart. Det har BM ønsket å gjøre tydelig med vårt bidrag ved å løfte frem at den vigslede diakontjenesten hører til vår kirkes rotfestede identitet.

Vår del av verden blir stadig mer sekularisert og samtidig mangfoldig. Samfunnets verdigrunnlag utfordres og må nyformuleres. Med forskjellige utgangspunkt og veier er det mulig å finne frem til samtlende verdier i en tid der individualisme, materialisme og selvrealisering truer fellesskapet. Lengselen etter dypere mening med livet og søking etter svar på de store spørsmål merkes midt en velstandskultur, der det kan synes som om tro og religion er på vikende front, og idealet er autonomi og rasjonalitet. Kristne troshistorier fortelles i det offentlige rom. Beretninger om menneskers åndelige erfaringer som ikke lar seg forklare og som går i ulike retninger, utfordrer også kirkens svar. Vi gjør klokt i å lytte med respekt, innsikt og nysgjerrighet til menneskers erfaring og søken, og på samme tid løfte frem det frigjørende evangeliet om den korsfestede og oppstandne Kristus.

Samlivsspørsmål har vært i fokus den siste tiden. Kirken har gjennom mange år hatt oppmerksomhet knyttet til homofilt samliv og ny ekteskapslov. Det er den direkte foranledningen til at BM har nedsatt et samlivsutvalg, som har et videre mandat enn det. Vi erkjenner at vi er i ferd med å få en seksualisert kultur, der sex blir forbruk og barn og svært unge blir pådyttet problemer og påvirkning som de skulle slippe. Når seksualitet løsrives fra verdier som forpliktelse og kjærlighet utfordres kirken til å formidle positivt om seksualitet og

holde sammen trofasthet og ansvar med lyst og glede. Det handler om samtale og kommunikasjon.

Kirkens pulsslag er gudstjenesten, som knytter oss sammen med den verdensvide kirke, og vever sammen fortid, nåtid og fremtid. Det er stedet der folkekirkens bredde er mest synlig og har lavest terskel. Det vil vi erfare enda mer ettersom trosopplæringsreformen styrkes i menighetene. Dette kirkemøte skal gjøre viktige vedtak i gudstjenestereformen, med kjerneverdier som vi tror og håper skal fornye og berike gudstjenestelivet. Samtidig skal liturgien ta vare på vår lutherske egenart, styrke den økumeniske tilknytningen og bruke et språk som gir uttrykk for tro, tilbedelse og gir oss del i mysteriet, i 2010 og fremover.

Lutherglede - møtets tema - er å leve i Guds nåde i Jesus Kristus. Det setter oss fri til å være ærlige og til tjene i Guds verden. Nåden lar oss høre til Guds menighet som er jordens største under.

Lykke til med forhandlingene.